

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 8C/136/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812206278
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5812206278.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd návrh žalobcu zo dňa 06.03.2014 na prerušenie konania **z a m i e t a**.

II. Súd žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným žalobným návrhom žalobca žiadal od žalovanej zaplatať čiastku 193,02 Eur ako náhrady majetkovej škody tvoriacej jeho nevymožiteľnú pohľadávku a čiastku 38,60 Eur ako náhrady nemajetkovej ujmy (predstavujúcej 20 % uvedenej pohľadávky), ktoré mu mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 9Er/779/2011 (súdnym exekútorom pod č. EX 11540/2011) tým, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté dlho po uplynutí zákonom stanovenej doby, kedy súčasne žiadosť súdneho exekútora bola nesprávne súdom zamietnutá.

Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 28.08.2013 č.k. 8C/136/2012-22 tak, že návrh žalobcu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 31.01.2014 č.k. 8Co/595/2013-40 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že aj keď sa síce jedná o drobný spor do 1.000,- Eur, tým, že prvostupňový súd nenariadil vo veci pojednávanie, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Žalovaná v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 07.03.2014 požadovala žalobný návrh zamietnuť. Z procesného hľadiska namietala, že zo žaloby nie je zrejmé od čoho odvodzuje žalobca uplatnené nároky. Podal ju predčasne ešte pred uplynutím 6 mesačnej lehoty určenej na predbežné prerokovanie nároku podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Nakoľko žalobca neposkytol ani súčinnosť potrebnú na predbežné prerokovanie nárokov Ministerstvom spravodlivosti SR, nepovažuje žalované nároky za predbežne prerokované. Ohľadne veci samotnej žalovaná popierala, že by došlo k nesprávnemu úradnému postupu poukazujúc na judikatúru Ústavného súdu SR, podľa ktorej nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky zbytočné prietahy v konaní. Vzniesla námietku premlčania spolu s výhradou, že žalobca nepreukázal existenciu dlžníka, existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie

poverenia ani nevyožiteľnosť svojej pohľadávky v dôsledku nesprávneho postupu okresného súdu a tým nepreukázal vznik ani výšku škody. Rovnako nepreukázal ani splnenie podmienok na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy. Keďže nedošlo k nesprávneému úradnému postupu a žalobca nepreukázal vznik škody (resp. nemajetkovej ujmy) ani jej výšku, nemôže medzi nimi existovať ani vzťah príčiny a následku.

Podaním zo dňa 06.03.2014 (doručeným súdu elektronickou poštou toho istého dňa) žalobca navrhol prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorú podľa svojho tvrdenia podal z dôvodu objektívneho porušenia svojich práv na zákonného sudcu a nestranný súd. K tomuto procesnému návrhu žalobcu súd uvádza, že prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) je obligatórne a dopadá na situácie, kedy rozhodnutie v merite veci závisí od otázky, ktorú nie je v konaní oprávnený riešiť ako predbežnú (§ 135 ods. 1 O.s.p.). Prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. je naproti tomu fakultatívne a bude namieste vtedy, ak prebieha iné konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd na také konanie dal podnet (§ 135 ods. 2 O. s. p.). Podľa názoru súdu otázka zákonného sudcu nie je svojím charakterom takou predbežnou otázkou ako to majú na mysli uvedené ustanovenia, teda otázkou od ktorej závisí rozhodnutie v merite veci. Okrem toho v danom prípade tie isté dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca predostrel už v žalobnom návrhu, pričom predpísaným postupom podľa § 14 a nasl. O.s.p. bola táto jeho výhrada už vyriešená nadriadeným súdom, ktorý zákonného sudcu Mgr. Martina Štubniaka nevylúčil z prejednávania a rozhodovania tejto veci (uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 13.03.2013 sp. zn. 10NcC/86/2013). Súd preto nevidel dôvod pre prerušenie tohto konania a tak predmetný procesný návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol.

Na pojednávaní dňa 12.03.2014 súd prejednal vec v neprítomnosti riadne predvolaných sporových strán s použitím ust. § 101 ods. 2 O.s.p., keď tak právnenému zástupcovi žalobcu ako aj žalovanej bolo predvolanie doručené dňa 27.02.2014. Žalobca síce vo vyššie uvedenom podaní zo dňa 06.03.2014 okrem prerušenia konania navrhol súčasne aj zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu, že nebolo ústavne konformným spôsobom vyriešené ustanovenie zákonného sudcu, no súd z už uvedených dôvodov, pre ktoré neprerušil toto konanie, nepovažoval žalobcom uvádzané skutočnosti za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania či dokonca pre jeho zrušenie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi ako aj jednotlivými listinami tvoriacimi obsah spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/779/2011 a zistil nasledovné:

Žalobca ako oprávnený dňa 20.06.2011 do zápisnice spísanej súdnym exekútorom L.. E. M. navrhol vykonanie exekúcie voči povinnej V. L. na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 19.05.2011 sp. zn. SR/03503/11 a ktorým bola menovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi čiastku 164,- Eur s príslušenstvom. Súdnym exekútor následne v zmysle návrhu na vykonanie exekúcie požiadal žiadosťou doručenu tunajšiemu súdu dňa 18.08.2011 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Prípisom zo dňa 19.09.2011 súd požiadal Stály rozhodcovský súd o zaslanie rozhodcovského spisu a vyjadrenie k rozhodcovskému rozsudku. Rozhodcovský spis bol vo forme CD nosiča súdu doručený dňa 27.09.2011, pričom súd opätovne dňa 30.09.2011 žiadal cestou súdneho exekútora oprávneného o zaslanie originálu alebo overenej fotokópie zmluvy o úvere, ktorá bola podkladom pre rozhodcovský rozsudok. Dňa 09.11.2011 oprávnený zaslal súdu opätovne neoverenú fotokópiu požadovanej zmluvy o úvere. Následne tunajší súd uznesením zo dňa 10.11.2011 č.k. 9Er/779/2011-23 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Voči uzneseniu nebolo podané odvolanie žiadnym účastníkom exekučného konania (teda ani žalobcom), čím sa uznesenie stalo právoplatným a vykonateľným dňa 28.12.2011.

Z hľadiska právneho posúdenia zisteného stavu veci súd uvádza, že zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorý v § 3 určuje, že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci: a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Svojej zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že na vznik objektívnej zodpovednosti štátu (Slovenskej republiky) za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa vyžaduje kumulatívne (súčasné) splnenie troch podmienok: 1. nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2. vznik škody ako peniazmi vyčísliteľnej majetkovej ujmy na strane dotknutého subjektu a 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zákon č. 514/2003 Z.z. neobsahuje legálnu definíciu nesprávneho úradného postupu. Ust. § 9 uvedeného zákona v znení účinnom do 31.12.2012 príkladmo za nesprávny úradný postup označuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V zásade možno nesprávny úradný postup definovať ako postup orgánu verejnej moci (teda aj štátneho orgánu), ktorý je v rozpore s platnými právnymi normami a ktorý spočíva v inej než rozhodovacej činnosti. V prípade rozhodovacej činnosti totiž zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie a špecificky za určité rozhodnutia týkajúce sa najmä osobnej slobody jednotlivca (rozhodnutia o zatknutí, zadržaní, o treste atď.). Inými slovami, pri nesprávnom úradnom postupe je činnosť orgánu verejnej moci v konkrétnom prípade upravená právnou normou, ktorú orgán pri jej aplikácii poruší. Treba ale zdôrazniť, že nesprávny úradný postup je potrebné posudzovať s prihliadnutím na konkrétne okolnosti daného prípadu.

Súd preto skúmal, či bolo preukázané splnenie všetkých troch podmienok na to, aby bola založená zodpovednosť žalovanej za žalobcom tvrdenú škodu (resp. ujmu).

Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané tvrdenia žalobcu, žeby postupom tunajšieho súdu v exekučnom konaní sp. zn. 9Er/779/2011 v súvislosti so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Ako vyplynulo z vykonaných dôkazov, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu bola tunajšiemu súdu doručená dňa 18.08.2011. Síce v tom čase účinné ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.) určovalo povinnosť súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do 15 dní od doručenia jeho žiadosti, no táto lehota neplatila v prípadoch kedy išlo o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, teda o vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. V danom prípade preto exekučný súd nemal povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní, keďže exekúcia bola navrhovaná na podklade rozhodcovského rozhodnutia. Súčasne je z uvedeného exekučného spisu zrejmé, že exekučný súd vzhľadom na povahu veci konal bez zbytočných prietahov. Po obdržaní žiadosti súdneho exekútora vykonával nevyhnutné úkony smerujúce k rozhodnutiu veci, konkrétne dňa 19.09.2011 súd požiadal Stály rozhodcovský súd o zaslanie rozhodcovského spisu a vyjadrenie k rozhodcovskému rozsudku a znovu dňa 30.09.2011 žiadal o zaslanie originálu alebo overenej fotokópie zmluvy o úvere, keďže z kópií predložených listín nebolo zrejmé, na akej rozhodcovskej doložke založil rozhodcovský súd svoju právomoc vo veci rozhodovať. O žiadosti súdneho exekútora rozhodol exekučný súd pritom uznesením zo dňa 10.11.2011, teda iba deň po dôjdení potrebného podania žalobcu (ktorý ani vtedy nepredložil súdom žiadané listiny). Uznesenie následne nadobudlo právoplatnosť dňa 28.12.2011, ktorým dňom bola s konečnou platnosťou v dobe primeranej povahe a priebehu konania odstránená právna neistota žalobcu v danom exekučnom konaní. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že žalovaná majetková a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená aj tým, že exekučný súd v podstate nezákonne a nesprávne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v dôsledku čoho je jeho pohľadávka voči povinnej nevyhnutná, nemohlo tu ísť o nesprávny úradný postup už len z toho dôvodu, že pod nesprávny úradný postup (ako už bolo uvedené) nemožno zahrnúť proces vykonávaný orgánom verejnej moci, ktorého výsledkom je konkrétne rozhodnutie. Ak podľa žalobcu trpelo uznesenie exekučného súdu zo dňa 10.11.2011 nesprávnosťou, táto by teoreticky mohla byť posudzovaná len z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím (§ 5 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z.). Na tieto prípady ale aj v exekučnom konaní ako špecifickej časti občianskeho súdneho konania slúži systém opravných prostriedkov, ktorých účelom je preskúmanie a náprava skutkových či právnych pochybení, pričom ako je zrejmé z exekučného spisu, žalobca preskúmanie uznesenia podaním odvolania neinicioval. Súd tak v tejto súdnej veci nemal preukázané, že by zo strany tunajšieho súdu v dotknutom exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu v tom zmysle ako bol vyššie charakterizovaný. Ak potom nebolo preukázané splnenie už prvej najpodstatnejšej podmienky pre založenie zodpovednosti žalovanej za škodu, resp. ujmu nemajetkového charakteru, ktorú by bolo namieste odškodniť v peniazoch podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z., spôsobenú nesprávnym

úradným postupom, logicky sa už ani nebolo potrebné zaoberať skúmaním ďalších dvoch podmienok (škodou a príčinnou súvislosťou). Preto súd žalobu zamietol. Len záverom sa k vyjadreniam žalovanej poznamenáva, že zo žalobného návrhu zo dňa 21.09.2012 je evidentné čoho sa žalobca v konaní domáhal a z akých dôvodov (§ 79 ods. 1 O.s.p.), pričom súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca ešte pred začatím tohto súdneho konania podal najneskôr dňa 25.09.2012 na Ministerstvo spravodlivosti SR písomnú žiadosť podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o predbežné prerokovanie nárokov uplatňovaných v tomto konaní. V dôsledku neuspokojenia nárokov do 6 mesiacov od podania žiadosti sa ich žalobca mohol domáhať na súde (§ 16 ods. 4 cit. zákona), keďže uvedená lehota počas tohto súdneho konania už uplynula.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalovanej ako účastníčke v konaní úspešnej nepriznal náhradu trov konania, pretože jej účasťou v konaní žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.